

New Hope Lutheran Church

189 Regent St.
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

705-673-2933
email: office@nhlc.ca
website: nhlc.ca

face book: New Hope Lutheran Church

Pastori:

Rev. Charles Nolting
phone: 705-920-3573 email: pcn@nhlc.ca

18.10.2020

20. sunnuntai helluntaista

Usko ja epäusko

Esirukouksissamme:

Norma, Fred, Pentti, Esme, Martha.

Su 25.10

klo 10.00 Jumalapalvelus **Voima Hall**

klo 14.00 Engl. jp † **Regent St.**

Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.

Päivän psalmi Ps. 78:1 – 8

¹Asafin virsi. Kuuntele, kansani, mitä opetan, tarkatkaa sanojani, te kaikki.

²Minä aion esittää viisaiden mietteitä, tuon julki menneisyyden arvoituksia,

³vanhoja asioita, joista olemme kuulleet, joista isämme ovat meille kertoneet.

⁴Me emme salaa niitä lapsiltamme vaan kerromme tulevillekin polville Herran voimasta, Herran teoista, ihmeistä, joita hän on tehnyt.

⁵Hän sääti Jaakobille säädöksensä, hän antoi Israelille lakinsa ja käski meidän isiämme opettamaan ne lapsilleen,

⁶jotta tulevakin polvi ne tuntisi, jotta vastedes syntyvätkin ne oppisivat ja kertoisivat omille lapsilleen.

⁷Jumalaan heidän tulee turvautua, muistaa, mitä hän on tehnyt, ja noudattaa hänen käskyjään,

⁸jotta eivät olisi kuin isänsä, nuo tottelemattomat ja uppiniskaiset, jotka häilyivät sinne tänne eivätkä pysyneet uskollisina Jumalalle.

1. Lukukappale: Jes. 8:11 – 15

¹¹Tämän Herra puhui minulle. Lujalla kädellä hän veti minut pois siltä tieltä, jota tämä kansa kulkee. Herra sanoi: ¹²– Älkää sitä kutsuko salaliitoksi, mitä tämä kansa salaliitoksi kutsuu. Älkää vavisko, älkää sitä pelätkö, mitä se pelkää. ¹³Pitäkää te Herra Sebaot pyhänä, pelätkää vain häntä, vaviskaa hänen edessään.

¹⁴Hänestä on tuleva solmu ja este,

kompastuskivi, kallionlohkare Israelin kahden kuningashuoneen tielle, Jerusalemin asukkaille loukku ja ansa. ¹⁵Monet heistä kompastuvat, syöksyvät nurin niskoin, loukkaantuvat, tarttuvat ansaan, jäävät kiinni.

2. lukukappale: 2. Kor. 1:18 – 22

¹⁸umala voi todistaa, etten sano teille sekä: »Kyllä», että: »Ei.» ¹⁹Eihän myöskään Jeesus Kristus, Jumalan Poika, jota minä, Silvanus ja Timoteus olemme teille julistaneet, tullut ollakseen sekä »kyllä» että »ei», vaan hänessä toteutui »kyllä». ²⁰Ovathan Jumalan lupaukset, niin monta kuin niitä on, saaneet hänessä vahvistuksen. Siksi mekin vastaamme hänen kauttaan: »Aamen», Jumalan kunniaksi. ²¹Mutta Jumala itse vahvistaa meitä ja teitä uskossamme Kristukseen, Voideltuun, ja on myös antanut meille voitelunsa: ²²hän on painanut meihin sinettinsä ja antanut meidän sydämiimme vakuudeksi Hengen.

Evankeliumi: Joh. 9:24 – 38

²⁴Mies, joka oli ollut sokea, kutsuttiin nyt uudestaan kuultavaksi. Fariseukset sanoivat hänelle: »Anna kunnia Jumalalle! Me tiedämme, että se mies on syntinen.» ²⁵Mies vastasi: »Onko hän syntinen, sitä en tiedä. Mutta sen tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen.» ²⁶He kyselivät: »Mitä hän sinulle teki? Millä tavoin hän avasi silmäsi?» ²⁷Mies vastasi: »Johan minä sen teille sanoin, te vain ette kuunnelleet. Miksi te taas tahdotte sen kuulla?

Tekeekö teidänkin mieli hänen opetuslapsikseen?»²⁸ He vastasivat hänelle pilkallisesti: »Sinä hänen opetuslapsensa olet, me olemme Mooseksen opetuslapsia.²⁹ Me tiedämme, että Jumala puhui Moosekselle, mutta mistä tuo mies on peräisin, sitä emme tiedä.»³⁰ »Merkillistä», mies vastasi, »että te ette tiedä, mistä hän on – ja kuitenkin hän on antanut minulle näköni.³¹ Kaikkihan me tiedämme, että Jumala ei kuuntele syntisiä, mutta sellaista hän kuulee, joka kunnioittaa häntä ja elää hänen tahtonsa mukaisesti.³² Ikipäivänä ei ole kuultu, että joku olisi avannut sokeana syntyneen silmät.³³ Jos hän ei olisi Jumalan mies, hän ei olisi pystynyt sellaiseen.»³⁴ Silloin fariseukset sanoivat: »Sinä olet syntymästäsi syntinen, syntiä täynnä koko mies – ja sinä rupeat opettamaan meitä!» He ajoivat miehen ulos.³⁵ Jeesus sai kuulla, että mies oli ajettu ulos, ja tavatessaan tämän hän kysyi: »Uskotko Ihmisen Poikaan?»³⁶ »Herra, kuka hän on?» mies kysyi. »Sano, jotta voisin uskoa.»³⁷ Jeesus sanoi: »Sinä olet nähnyt hänet. Hän on tässä ja puhuu kanssasi.»³⁸ »Minä uskon, Herra», mies sanoi ja lankesi maahan hänen eteensä.

Saarna

Onneksi olkoon! Tiedätkö, että luulen, että kuulut erikoiseen, pieneen 10% ryhmään suomalaisista. He ovat kiinnittyneet uskoonsa

ja traditioonsa. He myös pitävät itseään uskonnollisina henkilöinä. Kirkko, jumalanpalvelukset ja radiohartaudet olivat meidän sukupolvellemme jokapäiväistä normaalia elämää. Kylän äidit pitivät vuorotellen pyhäkouluja. Monet meistä ovat myös kasvaneet erilaisten herätysliikkeiden ilmapiirissä. Olemme saaneet vankan pohjan ja runsaat eväät, jotka ovat kannattaneet meitä tähän asti.

Suomessa tehtiin pari vuotta sitten laaja tutkielma, jonka nimenä oli ”Katoava Jumala usko?”

Siinä todettiin, että 20% noudattaa uskonsa traditioita, mutta ei pidä itseään hengellisenä. 25% ei noudata uskonnollisia tapoja, mutta kokee olevansa hengellinen. 33% ei noudata mitään uskontoa, eikä heitä kiinnosta pyhät ja yliluonnolliset asiat. 22% ei osaa sanoa itsestään mihinkään suuntaan. Tutkimuksessa myös todettiin, että alle 50 vuotiaista vähemmän kuin puolet uskoo Jumalaan. Jos ajattelemme itseämme rehellisesti, niin ei se meidänkään usko ole aina ollut samanlaista. Nuorempana se on voinut olla hyvinkin jyrkkää jompaan kumpaan suuntaan. Keski-ikällä elämä alkaa kohlia pois turhat luulot itsestämme ja vanhenemisen myötä useimmat meistä pehmenemme. Omat tuntemukset, tiedot ja voimat eivät olekaan enää niin tärkeitä. Katse kääntyy pois itsestä Jumalaan, ennenkaikkea armahtavaan Jumalaan.

Helsinkiläinen luterilainen pastori Arto Antturi kirjoittaa osuvasti näin: ”Kristinuskon yhä uudelleen toistuva vääristymä on se, että Kristuksen luoma yhteisö kerta toisensa jälkeen valitsee vapauden sijasta lain. Kristillinen usko ei ole moralismia ja poliittisia mielipiteitä. Mitä enemmän ihminen on kristitty, niin sitä enemmän hän on tietoinen omasta syntisyydestään ja armosta.”

”Yksin uskosta, yksin armosta, Kristuksen tähden”, näinhän Luther pelkistää uskon. Tällaisesta oikeasta uskosta syntyvät Raamatun hengen hedelmät: rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Minä uskon, että niinkauan kun näitä hengen hedelmiä löytyy ympäriltämme Jumala ei ole kuollut. Hän elää niiden mukana. Kerrotaan kolmesta erämaassa asuvasta munkista, jotka usein menivät viisaan ja hurskaan profeetan Pyhän Antohonion luokse. Kaksi noista munkeista aina innostuneesti keskustelivat ja väittelivät profeetan kanssa. Yksi ei puhunut mitään. Profeetta kysyi häneltä, että miksi sinä et kysy minulta mitään. Hiljainen erakko vastasi: ”Hyvä Isä, minulle riittää jo se, että saan vain katsella kasvojasi.”

Jumalanpalvelus on paras paikka katsella Jumalan kasvoja. Täällä me hoidamme omaa uskon elämäämme. Mukana olollamme myös tuemme toinen toisemme uskoa. Täällä me saamme hiljentyä ja ihmetellä, rehellisinä,

vajaina ja tyhjinä. Saamme epävarmoinakin
aavistaa jotakin Jumalan suuruudesta.

Martti Luther sanoo, että nöyrä, hätääntynyt
huokauksemme: ”Minä uskon, auta minun
uskoani,” on jo Jumalan ylistystä.

Aino Leinala